

[Holstein.]

af Valutacentralen skal søges knæsat som varig Ordning i en ny Handelstraktat eller Præferencetraktat med England?

Endelig vil jeg til Slut spørge den højtærede Udenrigsminister, hvilken Sammenhæng der er mellem det valutamæssige og det handelsmæssige, hvor det drejer sig om Landbrugseksport. Jeg kunde forstaa, om den højtærede Udenrigsminister hævdede, at der var Sammenhæng, hvor det drejer sig om Industrieksport; men hvor det drejer sig om Landbrugseksport, lyser jeg stadig efter en Begrundelse for Sammenkædningen af det valutamæssige og det handelsmæssige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Da det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sidst havde Ordet her, fremkom han med en af de Bemærkninger, som lyder saa bestikkende, og som netop af den Grund, og fordi intet Menneske ved, hvad der ligger i den, gaar Landet over og vil gøre ganske overordentlig Skade. Inden dette sker, vil jeg bede om en nærmere Forklaring af, hvad det ærede Medlem egentlig mener med den Bemærkning. Det ærede Medlem sagde, at han maa bestemt advare imod „Binding af vort Lands Pengevæsen til et andet Land“. Jeg aner ikke, hvad det ærede Medlem mener med det, for hvis det ærede Medlem dermed mener — hvad der naturligst, synes jeg, ligger deri —, at man endelig maa tage sig i Agt for, at ens Pengevæsen kommer til at ligge paa samme Linie som Pengevæsenet i et Land, med hvilket man har en stærk Samhandel, saa vilde det være vanskeligt at sige noget, der var mere forkert end netop det.

Det er netop, hvad alle Mennesker stræber efter, det, alle Nationer stræber efter, efterhaanden som de kommer i Samhandel med hinanden, at faa deres Pengevæsen ordnet ensartet. Den virkelige og sande Grund til, at de allerfleste Lande i 70erne med store Ofre gik over til Guldmøntfoden, var nemlig, at England i Begyndelsen af forrige Aarhundrede stod paa Guldmøntfod, og at alle andre Landes Handel viklede sig mere og mere ind i den engelske Handel. Jeg maa altsaa bede om, inden denne Udtalelse paa Dybsindighedens Vinger farer over Landet, at faa at vide, hvad det ærede Medlem i Virkeligheden har ment.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Ja, naar det ærede Medlem ikke forstaaer, hvad Indholdet er af den Bemærkning, saa kan . . . . (*Fraenkel:* Nej, det ved Gud, jeg ikke forstaaer.) . . . . saa kan det ærede Medlem heller ikke vide, om den gør Skade eller Gavn. (*Fraenkel:* Jo, det kan jeg bestemt vide.). Ja, ja, jeg har kun fremsat denne Henstilling til den højtærede Udenrigsminister, fordi jeg anser det for meget skadeligt, om vi binder os ved Erklæringer, som vi ikke er i Stand til at holde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Hans Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til allerede i indeværende Møde at lade foretage Valg af det Udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør Indsigelse, anser jeg Samtykket til Valgets Foretagelse for givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Valgt blev: *Hans Nielsen, Lundberg, Chr. Hansen, P. Andersen, Jens Sørensen (Smørum), Einar Jensen, Niels Frederiksen, Rager, Madsen-Mygdal, N. Neergaard, Krag, Clausager, C. O. Pedersen, Christmas Møller og Fibiger.*

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.